

WHITE PLASTIC SKY

Existentiële avonturenfilm

De Hongaarse animatiefilm **White Plastic Sky** is een poëtische verkenning van menselijkheid in een verlaten wereld.

"Sticht zo snel mogelijk een gezin! Word zo jong mogelijk grootouder!" schreeuwt een flyerende vrouw op straat. Dat lijkt misschien een verwijzing naar Orban & vrienden die Hongarije humanitair aan het uitkleden zijn. Maar in de post-apocalyptische animatiefilm *White Plastic Sky* hebben de inwoners van het Boedapest van 2123 een hele andere reden om al vroeg aan kinderen te denken: niemand wordt ouder dan vijftig jaar. Terwijl het Europese binnenland in een kale woestenij is veranderd (klimaatverandering is de aannemelijke oorzaak), leven mensen in de Hongaarse hoofdstad onder de bescherming van een reusachtige koepel. Om de bevolking van de benodigde zuurstof en voeding te voorzien, wordt van elke bewoner een offer gevraagd: wanneer je de leeftijd van vijftig bereikt, word je geïnjecteerd met speciaal zaad en transformeer je tot boom.

Niet in mootjes gehakt en tot voedsel bewerkt, zoals we kennen uit meer cynische sci-fi's als *Soylent Green* (Richard Fleischer, 1973) maar verder leven als boom. Het is typerend voor de poëtische toon die regisseurs Tibor Bánócski en Sarolta Zsáb in *White Plastic Sky* hanteren. De film is op papier een avonturenfilm, maar wordt verteld als melancholisch drama. We volgen twintiger Stefan. Hij ontdekt dat zijn vrouw Nora, die sinds het overlijden van hun zoontje met de pressie kampt, zich heeft opgegeven voor een vroegtijdige transformatie. Ze is afgevoerd naar een plek die als 'de plantage' bekendstaat. In een poging om haar te bevrij-

den, reist Stefan haar achterna.

Het verhaal is eigenlijk bijzaak. Waar het werkelijk om gaat, is de vraag of Stefan zijn vrouw kan overtuigen dat het leven nog de moeite waard is. Dat levert kleine, intieme momenten op. Bijvoorbeeld in een mooie scène later in de film waarin de twee in een verlaten bioscoop zitten en elkaar vertellen wat ze op het lege doek zien, hij daarbij net iets hoopvoller dan zij.

Voor de animatie is gebruikgemaakt van rotoscooptechniek. Dit betekent dat er gewerkt is met acteurs van vlees en bloed en dat hun bewegingen vervolgens (met de hand) zijn nagetekend. Ook de omgeving is gebaseerd op werkelijk bestaande locaties of modellen. Wat betreft de personages komt deze techniek niet helemaal uit de verf. Schaduw en licht danst net iets te veel over de gezichten. De locaties zijn daarentegen van een adembenemende pracht en scherp. Je waant je even werkelijk in een post-apocalyptisch Hongarije.

Dat gevoel wordt versterkt door het sound-design, waarin veel aandacht is voor de elementen. De film begint en eindigt met het razen van de wind. Ook het gekletter van regen en geknetter van vuur wordt regelmatig als een kleine symfonie opgevoerd. Contrasterende geluiden die je op deze vrijwel onbewoonbare planeet even herinneren aan het aardse.

DEVI SMITS

WHITE PLASTIC SKY HONGARIJE, 2022 | REGIE
TIBOR BÁNÓCSKI, SAROLTA ZSÁB | STEMMEN TAMÁS
KERESZTES, ZSÓFIA SZAMOSI | 108 MINUTEN |
DISTRIBUTIE ARTI FILM | TE ZIEN VANAF 2 NOVEMBER.
OOK VIA picl.nl

